

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er først til hr. Poul Erik Dyrlund, som simpelt hen præsenterer os for endnu et mystisk eksempel på socialdemokratisk retspolitik, nemlig det, der hedder omvendt bevisførelse: at man sådan set er nødt til at bevise, at man ikke er skyldig. Det er ikke ministeriet eller domstolen eller nogle andre, der ligesom har mulighed for at gøre det, nej, det er én selv, der skal. Man er faktisk skyldig, indtil andet er bevist, ifølge den socialdemokratiske retspolitik. Det er den ene ting.

Så til hr. Frank Dahlgaard, som var inde på, at demokratiet skal fungere. Jeg vil godt spørge hr. Frank Dahlgaard, om demokratiet fungerer på en god måde med denne type singulære love, hvor man rent faktisk udnævner denne sal af mennesker til et nævningeting, og hvor vi gør os selv til domstol på samme tid. Er det på den måde, man viser, at demokratiet fungerer? Er det De Konservatives opskrift på et velfungerende demokrati?

Op så lige til sidst til fru Elsebeth Gerner Nielsen: Jeg har faktisk skriftligt rejst et par sager over for ministeren om nogle skoler, hvor der er nogle forskellige forhold. Det ønsker jeg ikke at bringe ind i denne sag, men det har jeg gjort, og det kan vi snakke om ved lejlighed.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes også, at festen udvikler sig. Når hr. Poul Erik Dyrlund skal forklare, hvorfor man lige tager fem grundskoler med ud over alle de andre, siger han: Er der noget, som tyder på, at de ikke har begået noget ulovligt? Så er det, jeg godt vil have, at de øvrige socialdemokrater, der er til stede i salen, redegør for, om det her er socialdemokratisk retspolitik.

Nu har jeg flere gange hævdet, at Socialdemokratiet ikke har nogen retspolitik. Det kan være, det er forkert. Det kan være, at det, vi har hørt her fra hr. Poul Erik Dyrlund, er socialdemokratisk retspolitik: at man skal bevise, at man ikke har gjort noget ulovligt, ellers ryger man med i puljen. Det her er en skandale.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen argumenterede for, at dette lovforslag skulle fremsættes og have tre behandlinger, ud fra, at det skulle ske i størst mulig åbenhed. Hvis det er kriteriet, går jeg

også ud fra, at fru Elsebeth Gerner Nielsen er enig med SF i, at det er en god idé, at vi får en forespørgselsdebat, hvor vi får diskussionen, og hvor vi kan lave en konklusion til allersidst. Hvis man gør det, opnår man også efterfølgende, at man kan gennemføre det, som man vil gennemføre, administrativt, sådan som det hører sig til.

Op i den forbindelse også til fru Elsebeth Gerner Nielsen: Der er andet end åbenhedskriteriet, der er vigtigt i dansk lovgivning og praksis og retstilstand. Det er tredelingen af de instanser, som tager stilling.

Så til hr. Frank Dahlgaard, som skød diskussionen, om man skulle gennemføre det administrativt eller via lov, ind under, at det var regeringens ansvar. Regeringen har jo givet garanti for, at det er i orden – sådan da i orden. Dér vil jeg henvise til Folketingets formand, hr. Erling Olsen, som jeg skrev til i forbindelse med at få en vejledning om det grundlovsmedholdelige, og som svarede tilbage:

»Det fjerner dog ikke folketingsmedlemmernes ansvar for kun at vedtage noget, som er i overensstemmelse med grundloven. Derfor må hver enkelt gøre op med sig selv, om et forslag er grundlovsstridigt eller ej, og her kan han eller hun ikke hente hjælp hos formanden eller Folketingets ansatte jurister.«

Det er helt rigtigt, som Folketingets formand udtrykker det. Det er Folketingets ansvar, at man lovgiver i overensstemmelse med grundloven og grundlovens ånd og de retsprincipper, vi har i vores samfund. Vi kan ikke skyde det ind under, at en minister og en ministers kontor har svaret på en bestemt måde. Det er vores ansvar og vores ansvar alene.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hele denne sag bliver altså mere og mere fantastisk. Jeg bad om argumenter for, at man skulle have en lovgivning. Jeg får et fra fru Elsebeth Gerner Nielsen, der ikke ønsker, at ministeren skal sidde og fedte med denne sag bag lukkede døre. Jeg ved ikke, om ministeren fedter med sagerne. Det ved Det Radikale Venstres ordfører sikkert mere om end jeg, men det har dog intet med det her at gøre.

Som det er påpeget, vil også en forespørgselsdebat foregå i fuldstændig åbenhed, og det ønsker vi også. Jeg mangler stadig væk et argument for, at vi skal have et lovforslag i stedet for en forespørgselsdebat.